

Tóth Benedek Ernő

KORONA IDEJÉN

Újabb mélységekkel ismertetem meg magam!
Ahol már nem kérdés, mi a jó és mi nem az,

Egy megfakult képeslap, egy defektes kerék,
Ennyi a múltam és jelenem. Kész.

A helyek éjszaka ismét az enyéme,
Borgózós a fejem, agyamban a kerekek

Kattognak: ha en-nek vé-ge, el-hagy-lak...

Álomlak, oda álmodlak,
Kattogó kerekek: el-hagy-lak...

Írok, írlak, irtalak,
Túl jó, túl rossz, szép alak.

Egy megfakult képeslap, egy defektes kerék...
Ennyi lett bennem csupán az egész.
Írok, írlak, irdallak,
Az ak-tus-nak vé-ge, el-hagy-lak!